

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. R. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 8. 2014, č. j. 10 A 29/2014 – 45,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 8. 2014, č. j. 10 A 29/2014 - 45, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 10. 2. 2014, č. j. KUJCK 8521/2014/ODSH (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 17. 7. 2013, č. j. Spr. př. D 1908/13 Lo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), a přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů. Přestupků se žalobce dopustil tím, že dne 19. 3. 2013 v 00:50 hod., v Českých Budějovicích, jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, po jízdě po ulicích Riegrova, Nádražní, Rudolfovská, Dobrovodská, v ulici U Jeslí zastavil u domu č. 1A, kde po výzvě k předložení dokladů předepsaných k řízení vozidla tyto doklady nepředložil a po výzvě policisty se odmítl podrobit vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem, ačkoliv takové zjištění nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví, nesplnil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o provozu na pozemních komunikacích a nepředložil zelenou kartu o pojištění jím řízeného vozidla. Za přestupky byla žalobci uložena sankce spočívající v pokutě ve výši 25.000 Kč, zákaz řízení

motorových vozidel na jeden rok, a zároveň byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení o přestupku ve výši 1.000 Kč.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) žalobu, v níž především namítal, že žalovaný doručoval do datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o., která nebyla zmocněncem žalobce, jelikož nikdy nedoručil žalovanému originál plné moci a smlouva o zastoupení s uvedenou společností nebyla uzavřena. Namítal také, že plná moc byla zaslána z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. osobou, která již nebyla oprávněna za společnost jednat, a přístupové údaje do datové schránky společnosti jí měly být zneprístupněny, což se pochybením Ministerstva vnitra nestalo. Proto žalobce považoval zásilku obsahující napadené rozhodnutí za doručenou nejdříve dnem, kdy nahlédl další zmocněnec žalobce K. S. do spisu a o zásilce se dozvěděl, zásilka tedy byla doručena až po uplynutí prekluzivní lhůty, v důsledku čehož zanikla odpovědnost za přestupek. Žalobce také vytýkal, že v průběhu správního řízení nebylo na jisto postaveno skutkové jednání žalobce, jímž mělo dojít ke spáchání přestupku, žalovaný vedl zmatečné řízení a jeho rozhodnutí nemá oporu v dokazování, je nepřezkoumatelné pro nezákonnost i pro nedostatek důvodů. Žalobce především polemizoval se správností a opodstatněností postupu správních orgánů obou stupňů z hlediska rozsahu dokazování a hodnocení provedených důkazů, vytýkal, že prvostupňový správní orgán neprovedl žalobcem navržený vyšetřovací pokus, aniž by se s návrhem na jeho provedení dostatečně vypořádal. Dále namítal i porušení práva na obhajobu dle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jelikož mu bylo odepřeno právo účastnit se výslechu svědka, čímž došlo k porušení kontradiktornosti řízení. Proto je důkaz svědeckou výpovědí nepřijatelným důkazem. Dokazování podle žalobce nebylo provedeno způsobem, který zákon předpokládá v § 51 a následujících správního řádu, ani nebylo provedeno ohledání videozáznamu zákonem předpokládaným způsobem. Podle žalobce nebyla respektována ani zásada ústnosti a bezprostřednosti řízení o přestupcích, k čemuž žalobce analogicky poukazyval na principy uplatňované v řízení trestním. Ze všech uvedených důvodů, v žalobě podrobně rozvedených, navrhoval žalobce napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud výše označeným rozsudkem zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, neboť shledal důvodnou námitku žalobce týkající se nesprávného procesního postupu při rozhodování o odvolání, jehož doplnění nebylo podáno žalobcem, nýbrž společností ALL EXPERTS s.r.o. Ta však podle krajského soudu nepředložila plnou moc k zastupování žalobce v originálu či ověřené kopii, nýbrž pouze v naskenované podobě zasláné prostřednictvím datové schránky uvedené společnosti. Plná moc nebyla ani konvertována podle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a automatizované konverzi dokumentů, tedy neměla účinky originálu. Jelikož této společnosti jako zástupci žalobce bylo doručováno napadené rozhodnutí do datové schránky, ačkoliv nebyla k zastupování žalobce řádně zmocněna, došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a napadené rozhodnutí proto bylo třeba zrušit pro vady řízení. Krajský soud závěrem poznamenal, že dalšími námitkami, uplatněnými v žalobě, se nezabýval, neboť v důsledku nesprávného doručování žalovaným došlo k uplynutí zákonné prekluzivní lhůty dle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1991 Sb., o přestupcích, a přestupek proto již není možné opětovně projednat.

Rozsudek krajského soudu (dále jen „napadený rozsudek“) napadá žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností, v níž uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy vytýká nezákonnost napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, konkrétně v nesprávném posouzení otázky zastoupení žalobce na základě plné moci udělené žalobcem společností ALL EXPERTS s.r.o. (dále také „zástupce“ nebo „zmocněnec“). Nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že žalobce měl být správními orgány vyzván k předložení originálu plné moci či její ověřené kopie, jelikož plná moc v prosté

pokračování

kopii nebyla dostačující a pokud by ji žalobce nepředložil, mělo být se žalobcem jednáno bez ohledu na zmocněnou osobu. K tomu stěžovatel poukazuje na § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), který nestanoví náležitosti plné moci. Proto měl stěžovatel zastoupení žalobce touto společností za nepochybné a námitky týkající se doložení kopie plné moci považoval za ryze účelové, ve snaze prodlužovat správní řízení, čemuž svědčí i opakované změny v zastoupení žalobce v krátkém časovém období, jak plynou ze správního spisu prvostupňového orgánu. Ve své argumentaci poukazuje stěžovatel také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014 - 31, který se zabýval shodnou problematikou týkající se kopie plné moci. Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že se shoduje se závěry krajského soudu obsaženými v napadeném rozsudku. Podle žalobce plná moc znějící na právnickou osobu ALL EXPERTS s.r.o. je absolutně neplatná, tato měla být předložena v konvertované podobě ve smyslu § 22 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, což se nestalo. Zdůrazňuje také, že plná moc nebyla akceptována údajným zmocněncem, neboť byla podána z datové schránky společnosti ALL EXPERTS s.r.o. osobou, která již nebyla oprávněna jménem společnosti jednat, a to za použití přístupových údajů, které měly být, avšak v důsledku nezákonného postupu Ministerstva vnitra nebyly, zrušeny. Touto osobou byl J. P., který byl v době činnosti příslušných úkonů z funkce statutárního orgánu společnosti ALL EXPERTS s.r.o. odvolán. Proto žalobce považuje za nepřiléhavý i poukaz stěžovatele na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014 - 31. Nakonec také doplňuje, že sporná plná moc byla udělena pouze k aktivnímu právnímu jednání, nikoliv k jednání pasivnímu, tedy přijímání písemností. Žalobce tedy navrhuje kasační stížnost zamítnout.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek, vázán rozsahem (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a důvody (§ 109 odst. 4 věta před středníkem s. ř. s.), které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Posuzoval také, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 věta první za středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 2, věty první s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžejní v nyní projednávané věci je otázka náležitostí plné moci udělené k zastupování účastníka správního řízení třetí osobě a zejména posouzení, zda je nutné, aby plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu či ověřené kopii, nebo postačí plná moc v kopii prosté.

Správní řád ve svém § 33 odst. 1 umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem na základě plné moci, kterou lze učinit buď ve formě písemné, nebo může být udělena ústně do protokolu. Správní řád však na žádném místě nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu, nebo ověřené kopii ani nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením plné moci v originálu, jak se mylně žalobce domnívá.

Plná moc (nebo také průkaz plné moci) je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Ta má soukromoprávní povahu, typicky se jedná o smlouvu příkazní.

Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srovnej § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním

textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit. Veškeré tyto náležitosti také plná moc udělená dne 9. 8. 2013 žalobcem zmocněnci, společnosti ALL EXPERTS s.r.o., IČ 25817032, se sídlem Praha 2, Vinohrady, Americká 362/11, obsahuje. Výslovně je v ní uvedeno, že se jmenovaná společnost zmocňuje „*ke jednání v plném rozsahu a po celou dobu ve věci následující: Sp. zn.: D 1908/13 Lo*“. Jedná se tedy o řádnou plnou moc, s jejímž předložením správní řád spojuje příslušné účinky (srovnej zejména § 34 správního řádu).

Ostatně žalobce nenamítá, že by listinu obsahující zmocnění společnosti ALL EXPERTS s.r.o. k zastupování ve správním řízení nevyhotovil, nepodepsal, nebo snad že by její obsah z hlediska rozsahu zmocnění nekorespondoval projevu jeho vůle (v okamžiku, kdy jej činil, tj. ke dni 9. 8. 2013), nýbrž zdůrazňuje, že správnímu orgánu nebyla předložena plná moc v originálu, nýbrž pouze v kopii, a proto ke zmocnění společnosti ALL EXPERTS s.r.o. k jeho zastupování ve správním řízení nedošlo. Jak již výše uvedeno, správní řád účinky jednání v zastoupení nespojuje s plnou mocí v originálu či ověřené kopii.

Tento závěr je významný i z hlediska posouzení dalšího argumentu žalobce, kterým se krajský soud v napadeném rozsudku zabýval, tedy s otázkou nutnosti konvertovat plnou moc ve smyslu § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Nejvyšší správní soud zastává názor, že v nyní posuzované věci pro účinné zastoupení účastníka správního řízení zmocněncem dle § 33 odst. 1 správního řádu dostačuje předložení písemné plné moci v kopii prosté, je tedy nasnadě, že v takovém případě je na roveň prosté kopii postavena i nekonvertovaná písemnost doručená prostřednictvím datové schránky zmocněné osoby.

Pokud tedy zmocněnec disponoval plnou mocí udělenou žalobcem, mající všechny potřebné náležitosti, jak byly výše vyloženy, bylo pro nastoupení účinků zastoupení dostatečné, že prostá kopie této plné moci byla předložena správnímu orgánu ve správním řízení, k němuž se plná moc vztahovala. Protože se v tomto případě jednalo o zmocněnce - právnickou osobu, která má zřízenou datovou schránku, bylo zcela dostatečným, že tato plná moc byla jako příloha datové zprávy adresované správnímu orgánu prvního stupně připojena. Správní orgány obou stupňů tedy správně od okamžiku, kdy se o tomto zastoupení dozvěděly (tj. ode dne 17. 9. 2013, kdy byla datová zpráva s připojenou plnou mocí správnímu orgánu prvního stupně do jeho datové schránky dodána) doručovaly písemnosti ve správním řízení souladu s § 34 odst. 1 a 2 správního řádu pouze tomuto zmocněnci.

Nejvyšší správní soud nadto nemůže nezmínit rozporná tvrzení žalobce v žalobě, když v čl. II odst. 2 žaloby nejprve uvádí, že se zmocněncem nebyla uzavřena smlouva o zastupování, v tomtéž článku žaloby v odst. 3 však naopak tvrdí, že smlouva o zastoupení byla koncipována tak, že nabývá platnosti a účinnosti dnem doručení originálu plné moci zmocnitelem správnímu orgánu. Již z uvedeného je zjevné, že argumentace žalobce týkající se absence řádného zmocnění je ryze účelová ve snaze vyhnout se negativní následkům prvostupňového rozhodnutí.

Pokud žalobce předal společnosti ALL EXPERTS s.r.o. listinu, mající náležitosti řádné plné moci, jak jsou výše uvedeny, kterou také vlastnoručně podepsal (což žalobce nezpochybňuje), musel být srozuměn s tím, že bude zmocněncem předložena jako doklad o jeho zmocnění k úkonům v ní uvedeným (tedy „*ke jednání v plném rozsahu a po celou dobu ve věci následující: Sp. zn.: D 1908/13 Lo*“), i kdyby to snad zamýšlel žalobce učinit pouze podmíněně (za podmínky doručení originálu plné moci správnímu orgánu, jak namítal v řízení před krajským soudem), aniž to však v plné moci výslovně uvedl. Proto žalobce, chtěl-li se vyhnout případným negativním následkům z tvrzeného „podmíněného“ zmocnění vyplývajícím (byť tato podmíněnost z ničeho, kromě tvrzení žalobce, neplyne), měl tuto skutečnost včas sdělit stěžovateli. Ten v opačném

pokračování

případě nemohl mít pochybnosti o tom, kdo a v jakém rozsahu a také od kdy je jménem žalobce oprávněn ve správním řízení jednat.

Ke shora uvedenému lze poukázat i na závěry, které zdejší soud přijal k náležitostem plné moci v rozsudku ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005 - 62, když uvedl, že „[p]ři posuzování, jestli písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci (do protokolu) mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady plné moci za řízení význam.“

Jde-li o námitku žalobce, že plná moc zmocňovala zástupce pouze k jednání aktivnímu, nikoliv již k „pasivnímu“ přijímání doručovaných písemností, Nejvyšší správní soud považuje takový výklad za nepřijatelně zužující. Je třeba vyjít z obecného významu pojmu „jednání“, které v sobě zahrnuje nejen složku aktivního provádění určitých právních úkonů, ale též složku omisivní (tedy zdržení se určitých úkonů) a navíc přijímání doručovaných písemností je také jednáním aktivním, neboť vyžaduje, aby adresát písemnost převzal, tedy aktivně konal. I tuto argumentaci tedy Nejvyšší správní soud hodnotí jako účelovou. Navíc i kdyby bylo možno plnou moc udělenou žalobcem zmocněnci považovat z hlediska rozsahu zmocnění za nejasnou (takový názor však Nejvyšší správní soud nesdílí), pak ve smyslu § 34 odst. 3 správního řádu v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení, tedy i přijímat doručované písemnosti (§ 34 odst. 2 správního řádu).

Za nedůvodnou považuje Nejvyšší správní soud i námitku žalobce, že plná moc, jelikož byla předložena v kopii prosté, je absolutně neplatná. Za absolutně neplatný právní úkon lze považovat pouze takový, který nebyl učiněn svobodně, vážně, určitě a srozumitelně (srovnej § 37 odst. 1, část věty před středníkem, zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinného do 31. 12. 2013, tedy i v době, kdy byla plná moc zástupci žalobce udělena, s ohledem na § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinného od 1. 1. 2014). Uvedené esenciální náležitosti právního úkonu beze všech pochyb plná moc udělená žalobcem splňuje a ani zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů s absencí konverze dokumentu v elektronické podobě absolutní neplatnost takového dokumentu nespojuje. Nejedná se proto o právní úkon absolutně neplatný.

Lze tedy uzavřít, že absence originálu plné moci ve správním řízení není vadou řízení, pro kterou by bylo neúčinné nejen právní jednání učiněné v řízení zmocněncem, ale také doručování písemností ze strany správních orgánů tomuto zmocněnci, pokud jinak plná moc vykazuje veškeré v konkrétní věci potřebné náležitosti, tedy zejména obsahuje srozumitelně a určitě vymezený rozsah zmocnění, a uvedení konkrétní osoby zmocněnce, podpis zmocnitele a datum vystavení. Teprve vyvstanou-li pochybnosti, zda předložená kopie plné moci skutečně prokazuje oprávnění zmocněnce jednat za účastníka, je na místě, aby správní orgán vyzval tohoto účastníka k doložení jejího originálu. Z uvedeného vyplývá, že společnost ALL EXPERTS s.r.o. byla v projednávané věci k zastupování žalobce ve správním řízení zmocněna řádně a kopie plné moci byla v tomto případě k doložení zmocnění dostatečná.

Krajský soud tedy pochybil, když považoval zastoupení žalobce společností ALL EXPERTS s.r.o. na základě plné moci doložené v kopii za nedostatečné, a proto doručování tomuto zmocněnci považoval za podstatnou vadu správního řízení. Vzhledem k uvedenému nebylo ani povinností správního orgánu prvního stupně či stěžovatele vyzvat žalobce k předložení originálu plné moci nebo její ověřené kopie, jak dovodil krajský soud. Jakkoliv jsou tedy obecně vzato správné závěry krajského soudu k otázce konverze listiny, která je zasílána elektronicky s poukazem na § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, jsou použitelné právě na případy, kdy je třeba

předložit správnímu orgánu (či jakékoliv třetí osobě) příslušnou listinu v originálu nebo v ověřené kopii. V nyní projednávaném případě tomu tak ovšem není, neboť zde taková potřeba nevyvstala a k nastoupení účinků zastoupení byla dostatečná listina (plná moc) v kopii prosté.

Krajský soud shledal vadu správního řízení již v tom, že ve správním řízení bylo doručováno zástupci žalobce, který k tomu nebyl řádně zmocněn. Nezabýval se proto dalšími žalobními námitkami, které se týkaly jednak posouzení důsledků odeslání plné moci k zastupování žalobce společností ALL EXPERTS s.r.o. prostřednictvím datové schránky této společnosti jednatelkou osobou (J. P.), která podle tvrzení žalobce neměla k takovým dispozicím oprávnění (jelikož byla odvolána z funkce jednatele) a dále ani neposuzoval věcné námitky žalobce týkající se vlastního průběhu správního řízení před správním orgánem prvního stupně, zejména v otázce průběhu, rozsahu a způsobu dokazování a hodnocení důkazů ve správním řízení navržených či provedených. Jelikož se však závěry krajského soudu k otázce formy, náležitostí a posouzení účinků plné moci udělené zmocněnci ve správním řízení ukázaly být nesprávnými, je třeba, aby se krajský soud v dalším řízení zaměřil i na ostatní, dosud neřešené, žalobní námitky.

Nejvyšší správní soud konečně považuje za potřebné zdůraznit, že popsaná procesní strategie, kterou zvolil žalobce v řízení před správními orgány a poté v žalobě v nyní posuzované věci, je zdejšímu soudu známa z jeho úřední činnosti například ve věci vedené pod sp. zn. 3 As 139/2014, sp. zn. 9 As 162/2014 nebo sp. zn. 9 As 144/2014. Jedná se vždy o stejný mechanismus, kdy je účastník správního řízení zastoupen na základě plné moci předložené v kopii a udělené třetí osobě (zpravidla zmocněnci R. K.), který požádá o doručování na elektronickou adresu a následně nepotvrdí převzetí takto doručované písemnosti dle § 19 odst. 8 správního řádu, písemnost se proto doručuje na adresu trvalého pobytu tohoto zmocněnce, kde je písemnost doručena fikcí s následným vhozením do domovní schránky a posléze (s odstupem delší doby) účastník správního řízení (obviněný z přestupku), zmocní další osobu (zde Kamila Sabbagha) k nahlédnutí do správního spisu, pořízení jeho kopie, a v žalobě, kterou následně žalobce podává, je zpochybňována jak správnost doručování zmocněnci, tak i samotné zmocnění zástupce ve správním řízení na základě kopie plné moci. Je také pravidlem, že v řízení o žalobě před správními soudy zastupuje žalobce vždy stejný advokát. Jedná se tedy o promyšlenou procesní taktiku, která má za cíl protahovat správní řízení a dosáhnout prekluze odpovědnosti za přestupek.

Nejvyšší správní soud tedy ze všech uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele shledal důvodnou, a proto podle § 110 odst. 1 část věty první před středníkem s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, v němž je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti mezi účastníky řízení rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu